

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/3/2020
Identifikačné číslo spisu: 4018200738
Dátum vydania rozhodnutia: 29.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4018200738.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobkyne: C. W., narodená XX. C. XXXX, bytom v P. Č.. XXX, zast.: Odborový zväz KOVO, so sídlom v Bratislave, Miletičova č. 24, IČO: 30 804 078, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej zo 17. septembra 2018, číslo: 64832-2/2018-BA, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 03. septembra 2019, č.k. 19Sa/24/2018-130, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 03. septembra 2019, č.k. 19Sa/24/2018-130 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej zo 17. septembra 2018, číslo: 64832-2/2018-BA, ktorým táto podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) zamietla v celom rozsahu odvolanie žalobkyne a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra z 02. júla 2018, číslo 146-88/2018-NR. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán rozhodol podľa § 85 až § 87 zákona č. 461/2003 Z.z. tak, že žalobkyňa, ktorá bola uznaná za dočasne práceneschopnú odo dňa 12. júna 2009 do 18. decembra 2009 v dôsledku pracovného úrazu z 11. júna 2009 má nárok na úrazový príplatok od prvého do tretieho dňa dočasnej pracovnej neschopnosti v sume 7,64830000 eur za každý deň a od štvrtého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti do 18. decembra 2009 vrátane v sume 3,47650000 eur za každý deň, v ktorom trvá nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti podľa zákona č. 462/2003 Z.z. o náhrade príjmu pri

dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 462/2003 Z.z.“) alebo nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z. Za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti od 12. júna 2009 do 18. decembra 2009 v dôsledku pracovného úrazu išlo o sumu úrazového príplatku vo výške 673,20 eur. Zároveň prvostupňový správny orgán rozhodol, že žalobkyňa nemá nárok na výplatu úrazového príplatku v sume 673,20 eur počas dočasnej pracovnej neschopnosti odo dňa 12. júna 2009 do 18. decembra 2009 z dôvodu už vyplatenej uvedenej sumy. Podľa § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z.z. žalobkyni nárok na úrazový príplatok odňal za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti od 19. decembra 2009 do 31. marca 2011 a podľa § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. nárok na výplatu úrazového príplatku od 19. decembra 2009 do 31. marca 2011 zastavil.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovanej preskúmal v intenciách § 8 ods. 1,4,5,6,7, § 17 ods. 2, § 83, § 84 ods. 1, § 85, § 86, § 87 písm. a/ a b/, § 112 ods. 2,4,6, § 153 ods. 1,4,5,6 a 8, § 154 ods. 1,2,4, § 172, § 195 ods. 1,2,3, § 196 ods. 1,3,6,7, § 209 ods. 1-4, § 218 ods. 1,2,3 zákona č. 461/2003 Z.z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v Tretej hlave Tretej časti SSP upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa Prvej hlavy Tretej časti SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že priznanie úrazového príplatku podľa § 85 zákona č. 461/2003 Z.z. predpokladá kumulatívne splnenie troch podmienok, a to status zamestnanca, ktorý utrpel pracovný úraz, uznanie zamestnanca za dočasne práceneschopného v dôsledku pracovného úrazu a súbeh nároku na úrazový príplatok s nárokom na náhradu príjmu alebo s nárokom na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia. V posudzovanom prípade žalobkyňa splnila zákonnú podmienku statusu zamestnanca, utrpela pracovný úraz, avšak za dobu, za ktorú jej nebol úrazový príplatok priznaný nepreukázala, že jej práceneschopnosť trvá v dôsledku pracovného úrazu. Žalobkyňa preukázala, že dňa 11. júna 2009 u svojho zamestnávateľa HEFRA VRÁBLE s.r.o. utrpela úraz tak, že pri prechádzaní cez kovové dvere ju zozadu udreli (dvere) do pravého ramena. Spočiatku zamestnávateľ žalobkyne tento úraz neuznal ako pracovný, ale neskôr, správca konkurznej podstaty úpadcu - právneho nástupcu spoločnosti UVL, s.r.o. C. G. v podaní z 18. decembra 2009 oznámil Sociálnej poisťovni, pobočka Nitra, že uvedený úraz žalobkyne možno považovať za pracovný. Úraz bol kvalifikovaný ako pracovný úraz.

4. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že nie je sporné, že žalobkyňa utrpela pracovný úraz dňa 11. júna 2009 a že splnila podmienky ustanovené v § 85 zákona č. 461/2003 Z.z., ale spornou zostala dĺžka nároku na úrazový príspevok počas pracovnej neschopnosti žalobkyne, keďže bolo zistené, že sa k úrazu pridružili ďalšie degeneratívne ochorenia žalobkyne, ktoré aj podľa vyjadrení posudkových lekárov prvostupňového správneho orgánu, ako i znalcov nie sú v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom. Objektívne stanovil dĺžku práceneschopnosti žalobkyne súvisiacu s pracovným úrazom, a teda i s nárokom na úrazový príplatok znalec prof. B., ktorý znalecký posudok bol (okrem iných listinných dôkazov) podkladom pre rozhodnutie správnych orgánov. Správne orgány zistili spoľahlivo skutkový stav a v súlade s názorom správneho súdu dokazovanie doplnili o znalecký posudok. Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že nebolo právom sociálnej poisťovne posudzovať zdravotný stav žalobkyne, ale len skúmať, či trvá práceneschopnosť vyvolaná pracovným úrazom. Rozhodujúcou skutočnosťou pre vydanie rozhodnutia o nepriznaní nároku na úrazový príplatok žalobkyne od 19. decembra 2009 je, že neboli splnené podmienky stanovené v § 85 zákona č. 461/2003 Z.z., a to konkrétne podmienka, že dočasná práceneschopnosť žalobkyne (od 19. decembra 2009) nebola v dôsledku pracovného úrazu. Záver, že dočasná práceneschopnosť žalobkyne od 19. decembra 2009 nie je v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom žalobkyne z 11. júna 2009, žalovaný i prvostupňový správny orgán vyvodili z predložených podkladov (z lekárskeho posudku žalobkyne, lekárskeho posudku lekárov, ako i znaleckého posudku), z ktorých vyplýva, že MR vyšetrenie realizované dňa 31. augusta 2009 nepreukázalo na krčnej chrbtici ani najmenšie posttraumatické zmeny, žiadne herniácie, iné patologické procesy ani kompresie neurologických štruktúr. Neurológ dňa 04. decembra 2009 konštatoval, že u žalobkyne ide o chronické degeneratívne

zmeny chrčtice a v správe zo dňa 21. januára 2010 zhrnul, že ide o cervikobrachiálny syndróm na podklade chronických degeneratívnych zmien s chondrózou diskov C 3 - 7. Hodnotenie vykonané posudkovými lekármi žalovaného (i prvostupňového správneho orgánu), v ktorých kompetencii je práve takáto činnosť, a ako i vyhodnotenie dĺžky pracovnej neschopnosti žalobkyne súvisiacej s pracovným úrazom z 11. júna 2009 znalcom prof. B., viedlo k jednoznačnému záveru, že dočasná práceneschopnosť žalobkyne po 18. decembri 2009 nesúvisela, respektíve nebola v dôsledku pracovného úrazu z 11. júna 2009.

5. Tak žalovaná, ako i prvostupňový správny orgán, respektíve posudkoví lekári uvedených orgánov, mali k dispozícii všetky lekárske správy a nálezy, ktoré žalobkyňa označila v žalobe a tieto boli vyhodnotené v súlade s ich obsahom. Žalovaný i prvostupňový správny orgán si zadovážili dostatok podkladov pre zistenie skutkového stavu potrebného na vydanie rozhodnutia o žalobkyňou uplatnenej dávke - úrazovom príplatku. Na základe týchto podkladov správne orgány správne vyvodili záver, že práceneschopnosť žalobkyne od 19. decembra 2009 nie je v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom z 11. júna 2009 a následne vec správne právne posúdili, keď konštatovali, že neboli splnené podmienky stanovené v § 85 zákona č. 461/2003 Z.z. na priznanie úrazového príplatku od 19. decembra 2009, keďže nebolo preukázané, že žalobkyňa bola uznaná za dočasne práceneschopnú v dôsledku pracovného úrazu. Žalovaná vyhodnotila podklady v súlade s ich obsahom a správna úvaha nevybočuje z medzí zákona, ani z medzí logického uvažovania. Skutočnosť, že žalobkyňa nesúhlasí s vyhodnotením predložených dokladov tak, ako to vykonal správny orgán, nespôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Zároveň vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu žalovanej uviedol, že zákonom požadované náležitosti obsahuje, je v ňom uvedené, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, pričom z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, na základe akej žiadosti a akých dokladov požiadala žalobkyňa o príslušnú dávku úrazového poistenia, v rozhodnutí sú opísané skutkové okolnosti, z ktorých žalobkyňa vychádzala pri podaní uvedenej žiadosti (okolnosti súvisiace s pracovným úrazom, pričom skutočnosť, že ide o pracovný úraz medzi účastníkmi konania nebola sporná). Žalovaná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia opísala priebeh administratívneho konania, uviedla podstatné skutočnosti, ktoré tvorili podklad rozhodnutia a rozhodnutie obsahuje úvahy, ktorými bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Následne žalovaná správne právne posúdila zistený skutkový stav so záverom, že neboli splnené podmienky stanovené v § 85 zákona č. 461/2003 Z.z., za ktorých by bolo možné žalobkyňi priznať nárok na požadovaný úrazový príplatok od 19. decembra 2009. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obsahuje aj podrobnú úvahu o posúdení rozhodnej skutočnosti pre vyvodenie záveru o nesplnení podmienok podľa § 85 zákona č. 461/2003 Z.z., a to podmienky, že dočasná práceneschopnosť nebola vystavená v dôsledku, respektíve v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom.

6. Vzhľadom na uvedené, krajský súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

7. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 168 SSP tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko zo súdneho spisu nevyplývalo, že by žalovanej v súvislosti s predmetným konaním trovy konania vznikli.

II.

8. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

9. Namietala, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

10. Konkrétne uvádzala, že z § 85 zákona č. 461/2003 Z.z. vyplývajú tri podmienky, ktoré je potrebné kumulatívne splniť na to, aby poškodenému vznikol nárok na úrazový príplatok. Prvou zákonnou podmienkou je, aby mal poškodený status zamestnanca, ktorý utrpel pracovný úraz, druhá podmienka spočíva v uznaní zamestnanca za dočasne pracovne neschopného v dôsledku utrpeného pracovného úrazu a tretou podmienkou, od ktorej sa odvíja rozsah poskytnutia úrazového príplatku, je podmienenosť

nároku na úrazový príplatok od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti v súbehu s nárokom na náhradu príjmu alebo nárokom na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia. Žalobkyňa tieto podmienky splnila, keď v rozhodnom čase, t.j. v čase pracovného úrazu mala status zamestnanca, bola uznaná za dočasne pracovne neschopnú (potvrdenie o dočasnej neschopnosti č. 529139) a tiež poberala náhradu príjmu od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti, t.j. od 12. júna 2009 do 21. júna 2009 a od 22. júna 2009 do 10. júna 2010 jej bolo vyplácané nemocenské z nemocenského poistenia.

11. Právny poriadok Slovenskej republiky na priznanie a vznik nároku na úrazový príplatok nestanovuje žiadne iné podmienky okrem vyššie uvedených, čo znamená, že žalovaná má právo pri rozhodovaní o nároku na úrazový príplatok skúmať iba podmienky explicitne uvedené v § 85 zákona č. 461/2003 Z.z. Napriek tomu však žalovaná konala mimo zákonnú právomoc a posudzovala zdravotný stav žalobkyne na účely úrazového príplatku, v dôsledku čoho svojvoľne skrátila dočasnú pracovnú neschopnosť, čo jej nepripúšťajú samotné ustanovenia menovaného zákona upravujúce lekársku posudkovú činnosť. Rozsah trvania nároku na úrazový príplatok nezávisí od následného posudzovania zdravotného stavu, ktoré pritom zákon č. 461/2003 Z.z. vôbec nepredpokladá (neexistuje výkon lekárskej posudkovej činnosti na účely úrazového príplatku), ale od toho, či žalobkyni trval nárok na výplatu nemocenského. Nárok na nemocenskú dávku pritom trval až do 10. júna 2010. Ďalej dala do pozornosti, že lekárska posudková činnosť v zmysle § 153 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. zahŕňa

a/ posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti,

b/posudzovanie zdravotnej spôsobilosti poškodeného absolvovať pracovnú rehabilitáciu alebo rekvalifikáciu na účely opätovného zaradenia do pracovného procesu,

c/ kontrolu bodového ohodnotenia pracovného úrazu a choroby z povolania na účely náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sporných prípadoch,

d/ posudzovanie účelnosti vynaložených nákladov spojených s liečením, za ktoré sa považujú náklady na liečivá a lieky, zdravotnícke pomôcky, dietetické potraviny a doprava poškodeného spojená s liečením, z čoho je zjavné, že posudkový lekár nemá právomoc akokoľvek posudzovať vznik, zmenu a zánik dočasnej pracovnej neschopnosti, ktorá vznikla v dôsledku pracovného úrazu alebo zmeniť dočasnú pracovnú neschopnosť počas trvania nároku na úrazový príplatok. Nárok na úrazový príplatok nie je vôbec závislý od úrovne zdravotného stavu zamestnanca, ktorý utrpel pracovný úraz, ale je závislý výlučne od toho, či bol zamestnanec v dôsledku pracovného úrazu uznaný za dočasne práceneschopného a či počas poberania úrazového príplatku mal nárok na výplatu nemocenského.

12. Uzavrela, že všetky podmienky plynúce z § 85 zákona č. 461/2003 Z.z. splnila, nebol daný dôvod na nepriznanie úrazového príplatku za obdobie od 12. júna 2009 do 10. júna 2010, žalovaná, ako i jej organizačné zložky nemali právomoc posudzovať, či pracovná neschopnosť žalobkyne súvisí s pracovným úrazom počas celého obdobia trvania už priznaného nároku na úrazový príplatok; tiež nemali právomoc rozhodovať o zmene, respektíve zániku dočasnej pracovnej neschopnosti.

13. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovanej a súčasne zruší rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vráti žalovanej na ďalšie konanie.

III.

14. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadrila podaním z 05. decembra 2019.

15. V plnom rozsahu sa stotožnila s právnym názorom krajského súdu; námietky uvádzané v kasačnej sťažnosti považovala za nedôvodné. Vyjadrila nesúhlas s názorom žalobkyne, podľa ktorého by mala Sociálna poisťovňa úrazový príplatok „slepo“ vyplácať počas celého trvania dočasnej práceneschopnosti bez ohľadu na to, či ešte súvisí s utrpeným pracovným úrazom alebo naopak s ním prestala súvisieť, a to iba preto, že dňa 12. júna 2009 (teda ku dňu vzniku nároku) boli splnené podmienky podľa § 85 zákona č. 461/2003 Z.z. Žalovaná ako poskytovateľ tejto úrazovej dávky má právo kontrolovať splnenie podmienok podľa § 85 zákona nielen ku dňu vzniku nároku na úrazový príplatok, ale aj počas celého obdobia trvania nároku a v prípade ak zistí, že žalobkyňa, respektíve poškodený vo všeobecnosti, prestal

jednu alebo viac podmienok spĺňať, žalovaná je oprávnená rozhodnúť o jej odňatí podľa § 112 ods. 2 zákona. Takýto postup bol aplikovaný aj v prípade žalobkyne, súvis dočasnej pracovnej neschopnosti bol preverený posudkovými lekármi a následne (v zmysle záverov plynúcich z rozsudku sp. zn. 15S/24/2014) aj zo záverov znalca, výsledkom čoho bolo, že žalobkyňa trpí chronickými degeneratívnymi zmenami na podklade degenerácie platničiek s možnou kompresiou nervov. Znalec jednoznačne konštatoval, že zdravotné ťažkosti žalobkyne nie sú následkom jej pracovného úrazu z 11. júna 2009, pričom uviedol, že jej dočasná pracovná neschopnosť súvisela s pracovným úrazom maximálne 10 - 14 dní. Z toho je zrejmé, že rozhodnutia správnych orgánov sú pre žalobkyňu priaznivé, keďže jej bol priznaný úrazový príplatok až za 190 dní namiesto znalcom uvedených 10 - 14 dní. Dátum 18. decembra 2009 bol ako posledný deň nároku na úrazový príplatok určený z dôvodu, že v tento deň rehabilitačný lekár zhodne s neurológom konštatovali, že žalobkyňa trpí bolesťami pravého ramenného pletenca a chrbtice na podklade degeneratívnych zmien a nadmerne veľkých prsníkov. Tiež uviedla, že odňatie nároku na úrazový príplatok nemá žiaden vplyv na nárok žalobkyne na nemocenské (ktorého zákonnou podmienkou je uznanie za dočasne práceneschopnú z akýchkoľvek dôvodov), alebo na trvanie dočasnej práceneschopnosti. Žalobkyni bol odňatý iba úrazový príplatok, ktorého účelom bola kompenzácia straty príjmu vznikutej v dôsledku pracovného úrazu z 11. júna 2009 preto, že táto strata príjmu prestala príčinne súvisieť s predmetným pracovným úrazom. Dodala, že skutočnosť, že bol žalobkyni priznaný nárok na úrazový príplatok, t.j. že ku dňu 12. júna 2009 boli splnené zákonné podmienky priznania tejto dávky neznamena, že tento nárok bude automaticky trvať nepretržite počas celej doby poberania nemocenského. Pokiaľ dočasná pracovná neschopnosť žalobkyne prestala súvisieť s pracovným úrazom, jej nárok na úrazový príplatok musel logicky zaniknúť, nakoľko prestala spĺňať zákonnú podmienku vzniku nároku. Priznanie nároku na úrazový príplatok za obdobie pracovnej neschopnosti za obdobie nesúvisiace s pracovným úrazom by bolo v rozpore so zákonom.

16. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

IV.

17. Vyjadrenie žalovanej bolo doručené žalobkyni na vedomie dňa 18. decembra 2019.

V.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

23. Podľa § 199 ods. 1 písm. a/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

24. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej zo 17. septembra 2018, číslo: 64832-2/2018-BA, ktorým táto podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. zamietla v celom rozsahu odvolanie žalobkyne a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra z 02. júla 2018, číslo 146-88/2018-NR.

25. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán rozhodol podľa § 85 až § 87 zákona č. 461/2003 Z.z. tak, že žalobkyňa, ktorá bola uznaná za dočasne práceneschopnú odo dňa 12. júna 2009 do 18. decembra 2009 v dôsledku pracovného úrazu z 11. júna 2009 má nárok na úrazový príplatok od prvého do tretieho dňa dočasnej pracovnej neschopnosti v sume 7,64830000 eur za každý deň a od štvrtého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti do 18. decembra 2009 vrátane v sume 3,47650000 eur za každý deň, v ktorom trvá nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti podľa zákona č. 462/2003 Z.z. alebo nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z. Za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti od 12. júna 2009 do 18. decembra 2009 v dôsledku pracovného úrazu išlo o sumu úrazového príplatku vo výške 673,20 eur. Zároveň prvostupňový správny orgán rozhodol, že žalobkyňa nemá nárok na výplatu úrazového príplatku v sume 673,20 eur počas dočasnej pracovnej neschopnosti odo dňa 12. júna 2009 do 18. decembra 2009 z dôvodu už vyplatenej uvedenej sumy. Podľa § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z.z. žalobkyňa má nárok na úrazový príplatok odňal za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti od 19. decembra 2009 do 31. marca 2011 a podľa § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. nárok na výplatu úrazového príplatku od 19. decembra 2009 do 31. marca 2011 zastavil.

26. Zákon č. 461/2003 Z.z. vymedzuje sociálne poistenie, upravuje rozsah sociálneho poistenia, právne vzťahy pri vykonávaní sociálneho poistenia, organizáciu sociálneho poistenia, financovanie sociálneho poistenia, dozor štátu nad vykonávaním sociálneho poistenia, konanie vo veciach sociálneho poistenia a konanie vo veciach vymáhania pohľadávok (§ 1).

27. Podľa § 2 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z., sociálne poistenie podľa tohto zákona je úrazové poistenie ako poistenie pre prípad poškodenia zdravia alebo úmrtia v dôsledku pracovného úrazu, služobného úrazu (ďalej len "pracovný úraz") a choroby z povolania.

28. Podľa § 128 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z.z., poisťné na úrazové poistenie platí zamestnávateľ.

29. Podľa § 83 zákona č. 461/2003 Z.z., poškodený na účely poskytovania úrazových dávok je zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 a fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2, ak utrpeli pracovný úraz alebo sa u nich zistila choroba z povolania.

30. Podľa § 85 zákona č. 461/2003 Z.z., zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16, ktorý v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania bol uznaný za dočasne práceneschopného, má nárok na úrazový príplatok od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti, ak má nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti podľa osobitného predpisu 51) alebo nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia.

31. Podľa § 153 ods. 1 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z., lekárska posudková činnosť pri výkone sociálneho poistenia sa člení na lekársku posudkovú činnosť úrazového poistenia.

32. Podľa § 153 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z., lekárska posudková činnosť úrazového poistenia zahŕňa

a/ posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti,

b/ posudzovanie zdravotnej spôsobilosti poškodeného absolvovať pracovnú rehabilitáciu alebo rekvalifikáciu na účely opätovného zaradenia do pracovného procesu,

c/ kontrolu bodového ohodnotenia pracovného úrazu a choroby z povolania na účely náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sporných prípadoch,
d/ posudzovanie účelnosti vynaložených nákladov spojených s liečením, za ktoré sa považujú náklady na liečivá a lieky, zdravotnícke pomôcky, dietetické potraviny a doprava poškodeného spojená s liečením.

33. Podľa § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z., lekársku posudkovú činnosť podľa odseku 1 vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (ďalej len "posudkový lekár") a podľa odseku 2 písm. b/ aj určený zamestnanec Sociálnej poisťovne za osobnej účasti poistenca alebo poškodeného.

34. Podľa § 153 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z.z., posudkový lekár posudzuje na účely sociálneho poistenia pri kontrolných lekárskech prehliadkach zdravotný stav, schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť a pracovnú schopnosť poistenca a poškodeného

a/ v lehote určenej pri predchádzajúcom posudzovaní alebo aj skôr, ak zistí posudkovo významné skutočnosti, ktoré odôvodňujú vykonanie kontrolnej lekárskej prehliadky,

b/ na podnet inej fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

35. Podľa § 195 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav vecí, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

36. Podľa § 195 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

37. Podľa § 195 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z., organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní vecí objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

38. Podľa § 196 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu vecí, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

39. Podľa § 196 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ako dôkaz použiť výpoveď svedkov, ktorých pred výpoveďou poučí o ich povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamlčať a o právnych následkoch nepravdivéj výpovede.

40. Podľa § 196 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z., organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ustanoviť znalca podľa osobitného predpisu, 96a) ak je na odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok.

41. Podľa § 196 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z.z., účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhlí, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu vecí.

42. Podľa § 196 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z., organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy v vzájomnej súvislosti.

43. Najvyšší súd z obsahu súdneho, ako aj pripojeného administratívneho spisu mal preukázané, že žalobkyňa požiadala formou Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vedeného pod číslom I. 529139 o poskytnutie úrazovej dávky - úrazového príplatku; dočasná pracovná neschopnosť u

žalobkyne začala 12. júna 2009. Tiež bolo zistené, že

- Sociálna poisťovňa, pobočka Nitra rozhodnutím z 23. októbra 2009, Číslo: 1109035219, 300-279/2009-18 žalobkyni nárok na úrazový príplatok počas dočasnej pracovnej neschopnosti nepriznala [dôvod nepriznania predmetného nároku spočíval v tom, že úraz, ktorý žalobkyňa utrpela nemožno považovať za pracovný úraz, pretože k úrazu nedošlo pri plnení pracovných úloh ani v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh; k úrazu došlo počas prestávky určenej na odpočinok a jedenie, ktorá sa nezapočítava do pracovného času],
- na odvolanie žalobkyne odvolací správny orgán rozhodnutím z 12. februára 2010, Číslo: BA-17770/2010 odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil,
- Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 14. júla 2010, č.k. 15S/9/2010-32 z dôvodu, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu z 12. februára 2010 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- odvolací správny orgán (viazaný názorom vysloveným v rozsudku súdu) rozhodnutím zo 14. októbra 2010, Číslo: 2538-3/2010-BA zrušil prvostupňové správne rozhodnutie z 23. októbra 2009 a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie,
- prvostupňový správny orgán následne rozhodnutím z 21. decembra 2010, Číslo: 140/2010-NR, 1110037198 žalobkyni nárok na úrazový príplatok počas dočasnej pracovnej neschopnosti opätovne nepriznal,
- na odvolanie žalobkyne odvolací správny orgán rozhodnutím z 02. marca 2011, Číslo: 21256-6/2011-BA odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil,
- Krajský súd v Nitre rozsudkom z 20. júla 2011, č.k. 15S/6/2011-51 pre nesprávne právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu z 02. marca 2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie [mal za preukázané, že príčinou úrazu žalobkyne boli nefunkčné dvere na pracovisku jej zamestnávateľa s tým, že za túto nefunkčnosť zodpovedá zamestnávateľ. Nebolo teda podstatné, či k úrazu spôsobenému nefunkčnosťou dvier došlo počas prestávky určenej zamestnávateľom na odpočinok alebo počas ostatného pracovného času],
- Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 20. decembra 2011, sp. zn 4Sžso/4/2011 potvrdil rozsudok krajského súdu z 20. júla 2011,
- následne bolo prvostupňovému správne orgánu dňa 25. apríla 2012 doručené Hlásenie pracovného úrazu, Záznam o registrovanom pracovnom úraze a Oznámenie poistnej udalosti,
- odvolací správny orgán (viazaný názorom vysloveným v rozsudku súdu) rozhodnutím z 23. apríla 2012, Číslo: 1552-18/2012-BA zrušil prvostupňové správne rozhodnutie z 21. decembra 2010 a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie,
- prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 27. augusta 2012, Číslo: 349-27/2012-NR žalobkyni, ktorá bola uznaná za dočasne práceneschopnú od 12. júna 2009 do 02. septembra 2009 priznal nárok na úrazový príplatok vo výške 301,20 eur,
- na odvolanie žalobkyne odvolací správny orgán rozhodnutím z 15. novembra 2012, Číslo: 44789-4/2012-BA zrušil prvostupňové správne rozhodnutie a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie [dôvod zrušenia spočíval v nesprávnom stanovení dňa ukončenia dočasnej pracovnej neschopnosti; podľa názoru odboru posudkovej lekárskej činnosti žalovanej, k ukončeniu dočasne pracovnej neschopnosti následkom pracovného úrazu došlo dňom 18. decembra 2009 a nie 02. septembra 2009; ďalší dôvod zrušenia spočíval v neúplnom výroku rozhodnutia (absencia celkovej sumy priznaného úrazového príplatku)],
- prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 15. apríla 2013, Číslo: 144-51/2013-NR žalobkyni, ktorá bola uznaná za dočasne práceneschopnú od 12. júna 2009 do 18. decembra 2009 priznal nárok na úrazový príplatok vo výške 673,20 eur,
- na odvolanie žalobkyne odvolací správny orgán rozhodnutím z 18. septembra 2013, Číslo: 34673-5/2013-BA odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil,
- Krajský súd v Nitre rozsudkom z 08. apríla 2014, č.k. 15S/73/2013-52 pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre neúplnosť spisov, rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu z 18. septembra 2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- odvolací správny orgán následne rozhodnutím z 08. júla 2014, Číslo: 86-11/2014-BA odvolanie žalobkyne opätovne zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie z 15. apríla 2013 potvrdil,

- Krajský súd v Nitre rozsudkom z 13. decembra 2016, č.k. 15S/24/2014-101 z dôvodu, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu z 08. júla 2014 v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím z 15. apríla 2013 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie

[v rozsudku súd za účelom riadneho zistenia skutkového stavu veci vyjadril potrebu ustanovenia znalca z príslušného odboru za účelom zistenia, ktorým dňom došlo k ukončeniu liečenia žalobkyne v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom, ktorý utrpela dňa 11. júna 2009],

- prvostupňový správny orgán (viazaný názorom vysloveným v rozsudku súdu) listom z 12. apríla 2017 vyzval žalobkyňu, aby táto zaslala návrh otázok, ktoré by mali byť položené znalcovi z príslušného odboru, na ktoré by mal znalec odpovedať v znaleckom posudku,

- žalobkyňa v liste z 02. mája 2017, doručenom prvostupňovému správnomu orgánu dňa 04. mája 2017 uviedla, že posudzovanie zdravotného stavu v konaní vo veci úrazového príplatku, ktorý jej má patriť od 12. júna 2009 do 10. júna 2010 nespadá pod rozsah lekárskej posudkovej činnosti, ako to vymedzuje § 153 ods. 1 až 4 zákona č. 461/2003 Z.z.; podmienky plynúce § 85 menovaného zákona splnila; s rozsudkom krajského súdu sa nestotožnila,

- prvostupňový správny orgán následne listom z 19. mája 2017 žalobkyňi oznámil otázky, na ktoré by mal znalec odpovedať

[1/ Ktorým dňom došlo k ukončeniu liečenia žalobkyne v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom, ktorý utrpela dňa 11. júna 2009,

2/ Určiť obdobie - od kedy - do kedy trvala dočasná pracovná neschopnosť žalobkyne z dôvodu pracovného úrazu,

3/ Uviesť ďalšie skutočnosti podstatné pre medicínske určenie ukončenia liečenia a obdobia trvania dočasnej pracovnej neschopnosti],

s tým, že žalobkyňi opätovne poskytol priestor pre oznámenie otázok, ku ktorým by mal znalec zaujať stanovisko,

- prvostupňový správny orgán za účelom presného a úplného zistenia skutkového stavu veci (nariadenie znaleckého dokazovania) rozhodnutím z 30. júna 2017, Číslo: 12029-83/2017-NR prerušil konanie,

- dňa 07. septembra 2017 pod číslom 130/2017 znalec z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Chirurgia, Traumatológia, G.. C.. G. B., Q.. vyhotovil znalecký posudok

[z jeho záverov vyplynulo, že liečba žalobkyne v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom, ktorý utrpela dňa 11. júna 2009 je odhadovaná na 7-14 dní s tým, že adekvátna liečba a práceneschopnosť primeraná tupému poraneniu v oblasti chrbtice následkom úderu dverí je 10-14 dní],

- dňa 23. marca 2018 sa znalec vyjadril k námietkam žalobkyne uplatneným voči znaleckému posudku; tieto znalec vyhodnotil ako nedôvodné; poškodenie pravého ramena s obmedzením pohyblivosti nie je následkom pracovného úrazu,

- na podklade záverov plynúcich z príslušného znaleckého posudku v znení jeho doplnenia (vyjadrenie k námietkam žalobkyne) prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 02. júla 2018, číslo 146-88/2018-NR žalobkyňi, ktorá bola uznaná za dočasne práceneschopnú od 12. júna 2009 do 18. decembra 2009 priznal nárok na úrazový príplatok vo výške 673,20 eur,

- žalovaná následne tu preskúmaným rozhodnutím zo 17. septembra 2018, číslo: 64832-2/2018-BA, zamietla v celom rozsahu odvolanie žalobkyne a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie z 02. júla 2018, číslo 146-88/2018-NR.

44. Najvyšší súd po vyhodnotení námietok uvedených v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojených administratívnych spisov konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od argumentov a relevantných právnych záverov uvádzaných krajským súdom vo veci samej, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

45. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobkyňa utrpela pracovný úraz a tiež, že splnila podmienky potrebné na vznik nároku na úrazový príplatok. Spornou však zostala otázka, či má Sociálna poisťovňa právomoc skúmať nielen splnenie podmienok potrebných pre vznik nároku na úrazový príplatok, ale aj jeho následné trvanie počas celého obdobia trvania dočasnej pracovnej neschopnosti. S tým zároveň súvisí posúdenie otázky právomoci posudkových lekárov kontrolovať splnenie podmienok nielen ku dňu

vzniku nároku na úrazový príplatok, ale aj počas celého obdobia trvania tohto nároku.

46. Podľa platnej právnej úpravy, v prípade pracovného úrazu, ktorý utrpel zamestnanec a na základe ktorého sa stal dočasne pracovne neschopným, má zamestnanec

- nárok na náhradu príjmu za splnenia podmienok uvedených v zákone č. 462/2003 Z.z (poskytuje sa za kalendárne dni od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti do skončenia dočasnej pracovnej neschopnosti, najdlhšie do desiateho dňa dočasnej pracovnej neschopnosti) s tým, že náhradu príjmu poskytuje zamestnávateľ,
- nárok na nemocenské, ktorý vzniká zamestnancovi, a to za podmienok plynúcich zo zákona č. 461/2003 Z.z. (§ 33 a nasl.) v prípade, že práceneschopnosť presiahne desať dní, t. j. poskytuje sa od jedenásteho dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Nárok na nemocenské zaniká dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti, najneskôr uplynutím 52. týždňa od vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti,
- nárok na invalidný dôchodok, ak na strane zamestnanca sa jedná o dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, teda stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (t.j. dlhšie ako 52 týždňov),
- nárok na úrazové dávky, a to za podmienok plynúcich z § 83 a nasl. zákona č. 461/2003 Z.z.

47. Len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že zamestnanec má nárok aj na poskytnutie náhrady za vecnú škodu v rozsahu, v ktorom zamestnávateľ zodpovedá za škodu. Jedná sa však o nárok upravený Zákonníkom práce, o ktorom (ak nedôjde k dohode) prináleží rozhodovať všeobecnému súdu, a teda v tomto zmysle nie je daná právomoc Sociálnej poisťovne (§ 198 ods. 1 písm. d/; § 14 Zákonníka práce).

48. V tomto smere najvyšší súd uvádza, že nakoľko súčasná právna úprava (s výnimkou už vyššie zmieňovanej náhrady škody za vecnú škodu upravenú Zákonníkom práce) už nemá charakter odškodnenia spočívajúceho v náhrade škody, ale je s účinnosťou zákona č. 461/2003 Z.z. (od 01. januára 2004) koncipovaná ako poisťný systém prevažne kompenzačného charakteru, Sociálna poisťovňa, ako orgán aplikácie práva v zmysle menovaného zákona rozhoduje o jednotlivých nárokoch plynúcich z tohto zákona.

49. Jednou z týchto úrazových dávok, je aj úrazový príplatok s tým, že ak žiadateľ požiada o tento typ úrazovej dávky, Sociálna poisťovňa ako príslušný orgán rozhoduje o tom, či žiadateľ spĺňa podmienky na jej priznanie. Podmienka vzniku nároku na úrazový príplatok spočíva v tom, že zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 zákona č. 461/2003 Z.z., ktorý v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania bol uznaný za dočasne práceneschopného, má nárok na úrazový príplatok od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti, ak má nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti podľa osobitného predpisu 51) (zákon č. 462/2003 Z.z.; náhradu príjmu poskytuje zamestnávateľ) alebo nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia (právomoc Sociálnej poisťovne). Vznik nároku na úrazový príplatok sa teda podmieňuje dočasnou pracovnou neschopnosťou vzniknutou v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, ktorá súčasne zakladá nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca alebo nárok na výplatu nemocenského. Vo vzťahu k takto poskytovaným dávkam má úrazový príplatok výlučne nadstavbový charakter. V tomto smere teda kľúčovú úlohu zohráva súvislosť medzi pracovným úrazom a dočasnou pracovnou neschopnosťou. Pokiaľ teda pracovná neschopnosť bola spôsobená pracovným úrazom, má žiadateľ (aj za splnenia ďalších podmienok plynúcich z § 85 zákona č. 461/2003 Z.z.) nárok na úrazový príplatok. Zároveň v zmysle ponímania a contrario potom platí, že ak dočasná pracovná neschopnosť prestala súvisieť s pracovným úrazom, nárok na úrazový príplatok (naviazaný na vzájomný súvis medzi pracovným úrazom a dočasnou pracovnou neschopnosťou) musí zaniknúť. Za tohto stavu je potom nesprávnym názor žalobkyne, že pokiaľ táto v čase vzniku pracovného úrazu splnila nárok na úrazový príplatok, tento nárok jej trvá bez ohľadu na ďalšie skutočnosti, ktoré vyvstanú počas jeho trvania a ktoré môžu mať vplyv na jeho trvanie.

50. K námietke žalobkyne, že lekárska posudková činnosť sa nevzťahuje na účely úrazového príplatku, nakoľko to nevyplýva z § 153 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. s tým, že rozsah trvania nároku na úrazový príplatok nezávisí od následného posudzovania zdravotného stavu, ale od toho, či žalobkyňa

trval nárok na výplatu nemocenského, najvyšší súd uvádza, že i napriek tomu, že právomoc Sociálnej poisťovne čo do posudzovania trvania nároku na úrazový príplatok nie je explicitne vyjadrená v menovanom ustanovení, je nutné vychádzať už zo samotnej koncepcie poistného systému, v rámci ktorého práve Sociálna poisťovňa vykonáva svoju právomoc ako orgán aplikácie práva rozhodujúci o jednotlivých nárokoch plynúcich prevažne zo zákona č. 461/2003 Z.z. Pokiaľ potom má Sociálna poisťovňa takéto zákonom dané oprávnenie rozhodovať o príslušných nárokoch, potom je plne legitímne, aby disponovala kontrolnou činnosťou v tom smere, či konkrétne dávky (tu úrazový príplatok) sú vyplácané v súlade so zákonom. Navyše pokiaľ má Sociálna poisťovňa v rámci lekárskej posudkovej činnosti nemocenského poistenia so zreteľom na účelné vynakladanie prostriedkov na nemocenské poistenie právomoc vykonávať kontrolu posudzovania spôsobilosti na prácu ošetrovateľom lekárom, zahŕňajúcu aj kontrolu diagnostického a liečebného procesu vo vzťahu k dĺžke dočasnej pracovnej neschopnosti (§ 153 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 154 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.) tak túto právomoc by mala mať aj vo vzťahu k úrazovému príplatku, keďže jednou z podmienok vzniku nároku na tento typ úrazovej dávky v prípade, ak dočasná pracovná neschopnosť trvá viac ako desať dní, je podmienka splnenia nároku na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia. Je teda plne legitímny postup Sociálnej poisťovne preskúmať, či trvanie dočasnej pracovnej neschopnosti je stále založené na pracovnom úraze, alebo inej skutočnosti (majúcej napríklad chronický charakter), ktorá s utrpeným pracovným úrazom už nesúvisí, tak ako sa stalo v tu prejednávanom prípade. Vznik nároku na úrazový príplatok a predovšetkým jeho trvanie (ak dočasná pracovná neschopnosť trvá viac ako desať dní) je teda závislé od trvania nároku na výplatu nemocenského poistenia, avšak vo vzťahu k úrazovému príplatku je nutné rešpektovať základnú podmienku, ktorou je vznik pracovného úrazu (alebo choroby z povolania), v dôsledku ktorého bol konkrétny zamestnanec uznaný za dočasne pracovne neschopného. Ak táto podmienka nie je splnená, respektíve zanikne, potom musí zaniknúť aj nárok na úrazový príplatok. Zároveň nie je vylúčené, že v prípade zániku nároku na úrazový príplatok nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia bude i naďalej trvať (napríklad pri zmene diagnózy).

51. Ďalej najvyšší súd odkazuje na závery prijaté krajským súdom, s ktorými sa plne stotožňuje. Len pre zdôraznenie poukazuje na znalecký posudok zo 07. septembra 2017, číslo 130/2017 vyhotovený znalcom z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Chirurgia, Traumatológia, G.. C.. G. B., Q.. (aj v znení jeho neskoršieho vyjadrenia z 23. marca 2018, číslo 54/2018 k námietkam žalobkyne), ktorý jednoznačne ustálil, že liečba žalobkyne v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom, ktorý utrpela 11. júna 2009 je odhadovaná na 7 - 14 dní a ďalej cit.: „ (...) na kostiach neboli žiadne traumatické zmeny, išlo iba o subjektívne obťaženie bez objektívneho podkladu, ktoré sa nedajú verifikovať. Ani chirurg, ani neurológ pri opakovaných vyšetreniach nenachádza traumatické zmeny na koži, v podkoží a kostiach. Dôležité vyšetrenie C.. I. zo dňa 12.06.2009, ktorý konštatuje, že ide iba o subjektívne obťaženie, palpačnú bolesť, pričom konštatuje, že má minimálny opuch v oblasti pravej lopatky, na kostiach a hrudníku nie sú ani najmenšie úrazové zmeny.“ Odôvodnenú a opodstatnenú práceneschopnosť žalobkyne z dôvodu pracovného úrazu stanovil na maximálne 10 až 14 dní podľa charakteru vykonávanej práce. Trvanie pracovnej neschopnosti z dôvodu pracovného úrazu až do 31. marca 2011 vyhodnotil ako absolútne neodôvodnenú, pretože u žalobkyne ide o chronické degeneratívne zmeny, ktoré úraz nemohol žiadnym spôsobom zhoršiť. Uzavrel, že adekvátna liečba a práceneschopnosť primeraná tupému poraneniu v oblasti chrčtice následkom úderu dverí je 10-14 dní.

52. Napadnuté rozhodnutie žalovanej má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle zákona, napadnuté rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. V predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnuté rozhodnutie žalovanej bolo vydané v súlade so zákonom; krajský súd dospel k správnejmu záveru, že rozhodnutie žalovanej bolo vydané v súlade so zákonom, je riadne odôvodnené a žalovaná v ňom dostatočným spôsobom vyjadrila svoje úvahy relevantné pre rozhodnutie.

53. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd nepovažoval kasačnú sťažnosť žalobkyne za dôvodnú, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

54. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobkyni, ktorá v tomto konaní úspech nemala, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanej ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta prvá SSP).

55. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.